

Міністерство освіти і науки України
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної
та навчальної роботи

 І.В. Гунько

« 24 » серпня 2020 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ПРИКЛАДНА ІННОВАЦІЙНА ЕКОНОМІКА»

для здобучів

третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»
спеціальності 051 «Економіка»
освітньо-наукової програми «Економіка»

Вінниця 2020 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Прикладна інноваційна економіка» для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» спеціальності 051 «Економіка». Вінниця : РВВ ВНАУ, 2020. 18 с.

Розробник:

Гарбар Ж.В., д.е.н., доцент, професор кафедри аграрного менеджменту та маркетингу

Викладач:

Гарбар Ж.В., д.е.н., доцент, професор кафедри аграрного менеджменту та маркетингу

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри аграрного менеджменту та маркетингу

Протокол 25 серпня 2020 р. №1

В.о. завідувача кафедри К.В. Мазур

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні навчально-методичної комісії факультету менеджменту та права

Протокол від 25 серпня 2020 р. № 1

Голова комісії факультету Т.В. Піковська

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні науково-методичної комісії університету

Протокол від 26 серпня 2020 р. № 1

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів (денна форма навчання) – 4	Галузь знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»	вибіркова навчальна дисципліна
Атестація – 2	Спеціальність 051 «Економіка»	Рік підготовки:
Індивідуальне науково-дослідне завдання – немає		3
Загальна кількість годин (денна форма навчання) – 120		Семестр
		5
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи студента – 11	Рівень вищої освіти третій (освітньо-науковий)	Лекції
		16 год.
		Практичні, семінарські
		16 год.
		Самостійна робота
		88
	Вид контролю: залік	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить: 26,7% / 73,3%

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна дисципліна «Прикладна інноваційна економіка» є вибірковою дисципліною, що забезпечує отримання загальних та фахових компетентностей докторів філософії (PhD) Вінницького національного аграрного університету.

Мета викладання навчальної дисципліни: формування цілісної системи знань щодо інновацій та механізму управління ними, набуття навичок управління інноваційними процесами на підприємстві, у галузі, регіоні та країні.

Основні завдання вивчення навчальної дисципліни:

- вивчення концептуальних положень теорії інноваційного розвитку;
- освоєння методології, теоретико-методичних основ інноваційної економіки;
- вивчення теоретичних та методичних засад організації та управління інноваційною діяльністю на підприємстві;
- засвоєння принципів і методів державного та регіонального регулювання інноваційної діяльності;
- формування комплексу знань щодо управління інтелектуальною власністю на підприємстві як основою його інноваційного розвитку.

Згідно з вимогами освітньої програми в результаті вивчення навчальної дисципліни аспірант повинен

знати:

- сутність інновацій та інноваційної діяльності;
- систему нормативно-правового забезпечення інноваційної діяльності в Україні;
- види інновацій та їх основні характеристики;
- особливості реалізації важелів спеціального економічного інструментарію інноваційної економіки;
- особливості взаємодії суб'єктів інноваційної діяльності;
- характер інноваційних процесів на різних стадіях життєвого циклу інновації;
- принципи сучасного управління інноваційними процесами;
- механізм формування інноваційних стратегій та їх зв'язок із загальною стратегією організації;
- організаційні форми інноваційної діяльності;
- особливості управління інноваційним розвитком підприємства;
- особливості управління інноваційним проектом;
- показники економічної ефективності інноваційних проєктів;
- роль держави в регулюванні інноваційного процесу.

вміти:

- обґрунтовувати управлінські рішення в сфері інноваційної діяльності;
- підвищувати ефективність функціонування підприємства через впровадження інновацій;

- розробляти набір конкретних інструментів управління інноваціями з урахуванням їх особливостей, ситуативних характеристик внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства;
- вирішувати як абстрактні так і конкретні, реальні проблемні ситуації пов'язані із реалізацією інноваційних процесів;
- планувати, організовувати та контролювати інноваційну діяльність на підприємстві;
- складати інноваційні стратегії розвитку підприємства з використанням методики стратегічного управління та знаходити оптимальні важелі їх реалізації на основі практичного оперування спеціальним економічним інструментарієм інноваційного менеджменту;
- оцінювати ефективність інноваційних процесів;
- будувати логічно-структурні схеми інформаційного та інвестиційного забезпечення інноваційних проєктів, шукати їх слабкі ланки та розробляти пропозиції з удосконалення підсистем забезпечення інноваційного проєкту;
- проводити економічно-фінансове обґрунтування вибору певних інноваційних проєктів з використанням методики фінансового та проєктного аналізу.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

БЛОК 1

Теоретичні засади інноваційної діяльності

- Тема 1. Інновації та інноваційні процеси.
- Тема 2. Інноваційний політика підприємства.
- Тема 3. Система управління інноваціями.
- Тема 4. Сучасні організаційні форми реалізації інновацій.

БЛОК 2

Інноваційна діяльність підприємства. Інноваційні процеси на державному та регіональному рівнях

- Тема 5. Фінансування інноваційних процесів.
- Тема 6. Оновлення техніко-технологічної бази підприємства та продукції.
- Тема 7. Державне регулювання інноваційної діяльності.
- Тема 8. Інноваційний розвиток регіону.

4. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни аспірант повинен сформувати такі програмні компетентності:

інтегральна компетентність – здатність розв’язувати комплексні проблеми в галузі професійної, у тому числі дослідницько-інноваційної діяльності у сфері економіки, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики.

загальні компетентності:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;
- здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;
- здатність генерувати нові ідеї (креативність);
- здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології в науковій діяльності;
- здатність до науково-організаційної діяльності і співпраці в межах фахової спільноти.

спеціальні (фахові) компетентності:

- здатність виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання в економіці та дотичних до неї міждисциплінарних напрямках і можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях з економіки та суміжних галузей;
- здатність використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології, бази даних та інші електронні ресурси, спеціалізоване програмне забезпечення у науковій та освітній діяльності;
- здатність виявляти, поглиблено аналізувати та вирішувати проблеми дослідницького характеру у сфері економіки з врахуванням економічних ризиків та можливих соціально-економічних наслідків, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних досліджень;
- здатність обґрунтовувати економічні рішення на основі розуміння закономірностей розвитку соціально-економічних систем і процесів із застосуванням математичних методів та моделей на мікро-, мезо-, та макрорівнях;
- здатність ініціювати, розробляти і реалізовувати комплексні інноваційні проекти в економіці та дотичні до неї міждисциплінарні підходи, виявляти лідерські якості та відповідальність під час їх реалізації.

програмні результати:

- мати теоретичні знання з економіки, соціально-економічних систем і на межі предметних галузей, а також дослідницькі навички, достатні для проведення фундаментальних і прикладних досліджень на рівні останніх світових досягнень з відповідного напрямку, отримання нових знань та/або здійснення інновацій;
- глибоко розуміти базові (фундаментальні) принципи та методи економічних наук, а також методологію наукових досліджень, застосувати їх у власних дослідженнях у сфері економіки з метою досягнення економічної та соціальної ефективності в умовах глобалізації;

– розробляти та досліджувати фундаментальні та прикладні моделі соціально-економічних процесів і систем, ефективно використовувати їх для отримання нових знань та/або створення інноваційних продуктів у економіці та дотичних міждисциплінарних напрямках;

– застосовувати сучасні інструменти і технології пошуку, оброблення та аналізу інформації, зокрема, статистичні методи аналізу великих масивів даних та/або складної структури, програмне забезпечення та інформаційні системи;

– розробляти та реалізовувати наукові та/або інноваційні проекти, які дають можливість переосмислити наявне та створити нове цілісне знання та/або професійну практику і розв'язувати значущі проблеми фундаментальної економічної науки з врахуванням соціальних, економічних, екологічних та правових аспектів, лідерства, автономності та відповідальності;

– аналізувати модифікації світової економіки під впливом новітніх факторів глобальної трансформаційної кризи.

5. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7
Блок 1						
Тема 1. Інновації та інноваційні процеси	15	2	2			11
Тема 2. Інноваційна політика підприємства	15	2	2			11
Тема 3. Система управління інноваціями	15	2	2			11
Тема 4. Сучасні організаційні форми реалізації інновацій	15	2	2			11
Разом за блоком 1	60	8	8			44
Блок 2						
Тема 5. Фінансування інноваційних процесів	15	2	2			11
Тема 6. Оновлення техніко-технологічної бази підприємства та продукції	15	2	2			11
Тема 7. Державне регулювання інноваційної діяльності	15	2	2			11
Тема 8. Інноваційний розвиток регіону	15	2	2			11
Разом за блоком 2	60	8	8			44
Усього годин	120	16	16			88

6. ТЕМИ ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Інновації та інноваційні процеси	2
2	Тема 2. Інноваційна політика підприємства	2
3	Тема 3. Система управління інноваціями	2
4	Тема 4. Сучасні організаційні форми реалізації інновацій	2
5	Тема 5. Фінансування інноваційних процесів	2
6	Тема 6. Оновлення техніко-технологічної бази підприємства та продукції	2
7	Тема 7. Державне регулювання інноваційної діяльності	2
8	Тема 8. Інноваційний розвиток регіону	2

7. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Блок 1		
1	Тема 1. Інновації та інноваційні процеси	2
2	Тема 2. Інноваційна політика підприємства	2
3	Тема 3. Система управління інноваціями	2
4	Тема 4. Сучасні організаційні форми реалізації інновацій	2
Блок 2		
5	Тема 5. Фінансування інноваційних процесів	2
6	Тема 6. Оновлення техніко-технологічної бази підприємства та продукції	2
7	Тема 7. Державне регулювання інноваційної діяльності	2
8	Тема 8. Інноваційний розвиток регіону	2

8. САМОСТІЙНА РОБОТА

Самостійна робота є важливою складовою у підготовці кваліфікованого фахівця, конкурентоспроможного на ринку праці, здатного до компетентної професійної діяльності на рівні світових стандартів.

Основні види самостійної роботи:

1. Закріплення лекційного матеріалу.
2. Робота з рекомендованими літературними джерелами.
3. Підготовка до практичних занять, дискусій, роботи в малих групах.
4. Контрольна перевірка особистих знань на запитання, які винесені для самостійного вивчення.
5. Робота над виконанням індивідуальних завдань та підготовка доповідей.

Перелік тем для самостійного опрацювання за навчальною дисципліною «ПРИКЛАДНА ІННОВАЦІЙНА ЕКОНОМІКА»

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Інновації та інноваційні процеси	11
2	Тема 2. Інноваційна політика підприємства	11
3	Тема 3. Система управління інноваціями	11
4	Тема 4. Сучасні організаційні форми реалізації інновацій	11
5	Тема 5. Фінансування інноваційних процесів	11
6	Тема 6. Оновлення техніко-технологічної бази підприємства та продукції	11
7	Тема 7. Державне регулювання інноваційної діяльності	11
8	Тема 8. Інноваційний розвиток регіону	11

9. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Індивідуальне науково-дослідне завдання (ІНДЗ) є вибіркоким видом позааудиторної самостійної роботи та має навчально-дослідницький характер, виконується в процесі вивчення програмного матеріалу навчальної дисципліни. Виконання ІНДЗ є одним із важливих засобів підвищення якості підготовки майбутніх спеціалістів, які здатні застосовувати на практиці теоретичні знання, вміння та навички з даної навчальної дисципліни. Підготовка ІНДЗ передбачає систематизацію, закріплення, розширення теоретичних і практичних знань із дисципліни та застосування їх у процесі розв'язання конкретних економічних ситуацій, розвиток навичок самостійної роботи й оволодіння методикою дослідження та експерименту, пов'язаних із темою ІНДЗ. ІНДЗ передбачає наявність таких елементів наукового дослідження: практичної значущості, комплексного системного підходу до вирішення завдань дослідження, теоретичного використання передової сучасної методології та наукових розробок, наявність елементів творчості, вміння застосовувати сучасні технології.

Тематика ІНДЗ

1. Технологічні зміни як чинник економічного розвитку.
2. Еволюція інноваційних теорій: класична теорія інновацій, теорія довгих хвиль М. Кондратьєва, неокласичні теорії, теорія прискорення, соціально-психологічна модель.
3. Взаємозв'язок розвитку інновацій, науки і техніки.
4. Особливості фундаментальної наукової діяльності, прикладних науково-дослідних розробок, проєктно-конструкторських і науково-технічних робіт, виробничої інноваційної діяльності.
5. Вплив структури управління на інноваційні можливості підприємства.
6. Узгодження організаційної структури управління із стратегією нововведень.
7. Види інноваційної політики держави: політика «технологічного поштовху», політика ринкової орієнтації, політика соціальної орієнтації та політика структурних зрушень.
8. Способи державного впливу на ефективність інноваційних механізмів.
9. Державні стратегії активного втручання, децентралізованого регулювання та змішані.
10. Сучасний стан і перспективи розвитку інноваційної діяльності в Україні.
11. Показники інноваційної діяльності підприємства: витратні, оновлюваності, динаміки, структурні.
12. Сценарій стратегічної поведінки інноваційних підприємств.
13. Види інноваційних планів та вимоги до них.
14. Розвиток організаційних форм інноваційного процесу.
15. Сучасні організаційні форми: інкубатор, венчурні фонди і фірми, технополіси, технопарки, «спін-офф».
16. Типи організаційних структур інноваційних підприємств, їх переваги та недоліки.
17. Організація впровадження й трансферу наукових інновацій.
18. Малий інноваційний бізнес, життєвий цикл і тенденції розвитку.
19. Роль венчурного бізнесу в розвитку інноваційної діяльності.
20. Технопарки України.
21. Форми та методи стимулювання інноваційної діяльності.
22. Соціально-психологічний клімат інноваційного підприємства.
23. Характеристика інноваційного підприємництва та місце бізнес-процесів у ньому.
24. Реінжинірінг інноваційної діяльності.
25. Тема за вибором (затверджена викладачем).

10. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Підсумкова оцінка за *аудиторну роботу* виставляється в кінці семестру, після закінчення проведення аудиторних занять з курсу. Це – оцінка участі у практичних заняттях та присутності на лекціях. Накопичені оцінки під час проведення різних видів аудиторних робіт надають правомірність такої форми атестації.

Бальна оцінка за кожен частину курсу виставляється при проведенні поточного контролю знань і викладач обов'язково інформує здобувача про результати оцінювання.

Підсумкова оцінка за *самостійну роботу* – це оцінка результату виконання індивідуальних завдань з курсу. Оцінка за самостійну роботу входить в поточний контроль і виставляється в журнал викладача.

Максимально можлива кількість умовних балів за навчальні заняття становить 70% (коефіцієнт 0,7).

Залік, як форма підсумкового контролю, проводиться як контрольний захід і є обов'язковим. Максимально можлива кількість умовних балів за залік становить 30% (коефіцієнт 0,3).

Здобувач допускається до іспиту за результатами поточного контролю знань з дисципліни, якщо він набрав мінімальну кількість балів – 35.

Розподіл балів, які отримують за залік

Поточне тестування та самостійна робота								Підсумковий тест (залік)	Сума
Атестація 1				Атестація 2					
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8		
8,45	8,75	8,75	8,75	8,75	8,75	8,75	8,75	30	100

Рейтингова оцінка за шкалою з навчальної дисципліни «Прикладна інноваційна економіка»

Оцінка за національною шкалою	Рейтингова оцінка за шкалою навчального закладу (абсолютна кількість балів за дисципліну)	Оцінка за шкалою ECTS
зараховано	90-100	A
	82-89	B
	75-81	C
	66-74	D
	60-65	E
не зараховано з можливістю повторного складання	35-59	FX
не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	01-34	F

11. ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ ТА МЕТОДИ ДЕМОНСТРУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання можуть бути:

- залік;
- робота в малих групах;
- рольові та ділові ігри;
- контекстне навчання;
- командні проекти;
- проблемне навчання;
- розрахункові та розрахунково-графічні роботи;
- презентації результатів виконаних завдань та досліджень;
- презентації та виступи на наукових заходах;
- інші види індивідуальних та групових завдань.

12. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Порядок оцінювання знань з дисципліни «Прикладна інноваційна економіка» ґрунтується на основних принципах і засадах системи контролю якості знань та адаптації її до загальноєвропейських вимог, визначених Європейською системою залікових кредитів. Дана система передбачає організацію *поточного і підсумкового контролю* знань, що визначаються на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти, і спрямовується на ефективну реалізацію наступних завдань:

- активізація мотивації до систематичної роботи над вивченням навчальної дисципліни, переорієнтація їхніх цілей з отримання позитивної оцінки на формування стійких знань, умінь та навичок;
- систематизація знань та активне їх засвоєння впродовж навчання;
- уникнення суб'єктивізму при оцінюванні знань, що забезпечується використанням контрольних заходів поточного контролю та заліку із застосуванням кредитно-трансферної системи навчання та оцінювання знань;
- забезпечення належних умов вивчення програмного матеріалу і підготовки до контрольних заходів, що досягаються шляхом чіткого їх розмежування за змістом та в часі;
- розширення можливостей для всебічного розвитку творчого мислення;

Система контролю враховує різні типи доказів рівня знань та має наступні складові:

– *поточний контроль* – має на меті оцінку роботи аспіранта за всіма видами аудиторної роботи з навчальної дисципліни «Прикладна інноваційна економіка» (лекції, практичні заняття) і відображає поточні навчальні досягнення в освоєнні програмного матеріалу дисципліни;

- *самоконтроль* призначений для самооцінки якості засвоєння навчального

матеріалу з навчальної дисципліни (розділу, теми). Формою здійснення цього виду контролю є проходження аспірантом тестування за кожною темою навчальної дисципліни в мережі Інтранет ВНАУ;

– *рубіжний контроль*, формою якого є атестація аспіранта з кожної частини курсу, що передбачено програмою навчальної дисципліни та навчальним планом;

– *оцінка результатів самостійної роботи* як важливого компонента навчального процесу, керованого під час індивідуально-консультативної роботи викладача з аспірантом;

– *підсумковий семестровий контроль* як інтегрована оцінка засвоєння знань з проведенням обов'язкового семестрового заліку.

13. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Гарбар Ж.В. Прикладна інноваційна економіка. Програма навчальної дисципліни для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» спеціальності 051 «Економіка». Вінниця : РВВ ВНАУ, 2020. 19 с.

14. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні джерела

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254/96-ВР. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/>
2. Господарський кодекс України : Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
3. Про інноваційну діяльність : Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
4. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні : Закон України від 08.09.2011 р. № 3715-VI. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>
5. Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків : Закон України від 16.07.1999 р. № 991XIV. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/991-14>
6. Концепція розвитку національної інноваційної системи : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.06.2009 р. № 680-р. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/680-2009>
7. Про порядок створення і функціонування технопарків та інноваційних структур інших типів: Постанова Кабінету Міністрів України від 22.05.1996 р. № 549. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/549-96>
8. Стратегія розвитку малого і середнього підприємництва в Україні на період до 2020 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 р. № 504-р. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/504-2017>

9. Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» : Указ Президента України від 12.01.2015 р. № 5/2015. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws>
10. Васильців Т.Г., Городня Т.А., Заярна Н.М. Інноваційний розвиток підприємства : навч. посіб. Львів : Вид-во Львів. торг.-екон. ун-ту, 2016. 511 с.
11. Ватченко О.Б., Ватченко Б.С., Черевко О.Л. Інноваційний розвиток підприємства : навч. посіб. Дніпро : Акцент, 2017. 403 с.
12. Гуторов О.І., Михайлова Л.І., Шарко І.О., Турчіна С.Г., Киричок О.В. Управління інноваціями : навч. посібник. Харків : «Діса плюс». 2016. 266 с.
13. Довгаль О.А., Довгаль Г.В. Інноваційна економіка : навчальний посібник. Харків : ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2015. 148 с.
14. Дудар Т.Г., Мельниченко В.В. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. Тернопіль : Економічна думка, 2008. 250 с.
15. Захарченко В.І., Корсікова Н.М., Меркулов М.М. Інноваційний менеджмент теорія і практика в умовах трансформації економіки : Навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2012. 448 с.
16. Кривов'язюк І.В. Інноваційна економіка : навчальний посібник. Київ : Кондор-Видавництво, 2016. 384 с.
17. Левченко Ю.Г. Економіка та організація інноваційної діяльності : Навчальний посібник. Київ : Кондор, 2018. 448 с.
18. Микитюк П.П., Крисько Ж.Л., Овсянюк-Бердадіна О.Ф., Скочиляс С.М. Інноваційний розвиток підприємства : Навчальний посібник. Тернопіль : ПП «Принтер Інформ», 2015. 224 с.
19. Попов В.Ю. Інноваційний розвиток підприємства : навч. посіб. Київ : Консультант, 2017. 232 с.
20. Пугач М.А. Інноваційний розвиток підприємства : навч. посіб. для студентів ВНЗ. Миколаїв : Швець В.М., 2018. 347 с.
21. Чухрай Н.І., Лісовська Л.С. Управління інноваціями : навч. посіб. Львів : Вид-во «Львівська політехніка», 2015. 277 с.

Допоміжні джерела

22. Алескерова Ю.В. Кредитні інновації в агропромисловій сфері України. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. № 13. С. 413-418. URL : <http://global-national.in.ua/issue-13-2016>
23. Алескерова Ю.В., Вільчинська Н.Л., Овчаров М.Я. Фінансово-інноваційні банківські технології для аграрних підприємств (аграрні розписки). *Інфраструктура ринку: електронний науково-практичний журнал*. 2018. Вип. 16. С. 168-174.
24. Андропова О.Ф., Череп А.В. Трансфер технологій як інструмент реалізації інноваційної діяльності : монографія. Київ : Кондор, 2007. 356 с.
25. Васильєва Л.М. Бізнес-інкубатор як форма й елемент інноваційної інфраструктури. URL : http://www.rusnauka.com/26_OINXXI_2009/Economics/52632.doc.htm
26. Вербицька Г.Л. До визначення поняття «інноваційний потенціал». *Економіка: теорія та практика*. 2015. № 2. С. 45-48.

- 27.Германюк Н.В. Інноваційний розвиток та управління в аграрному секторі. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2017. № 4 (09). С. 37-41.
- 28.ГМ Калетнік, ГМ Заболотний, СВ Козловський. Інноваційні моделі управління стратегічним економічним потенціалом сучасних економічних систем. *Актуальні проблеми економіки*. 2011. № 4. С. 3-11.
- 29.Гришук Н.В. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Економіка, аграрний менеджмент, бізнес*. 2018. Вип. 290. С. 57-63.
- 30.Громов О.А. Роль інноваційного процесу в ефективності залучення інвестиційних ресурсів у сільське господарство. *Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету. Серія : Економічні науки*. 2010. № 5-2. С. 144-147.
- 31.Гук О.В., Колосовська В.В. Формування інноваційної політики підприємства. *Глобальні і національні проблеми економіки*. 2015. Випуск 8. С. 440-442.
- 32.Джеджула В.В., Єпіфанова І.Ю. Перспективи використання сучасних форм фінансового забезпечення інноваційної діяльності вітчизняних підприємств. Управління інноваційною, інвестиційною та економічною діяльністю інтегрованих об'єднань та підприємств : монографія / за заг. ред. Л.М. Савчук. Дніпропетровськ : Пороги, 2016. С. 78-186.
- 33.Завадяк Р.І., Копустяк Я.Ф. Теоретичні основи функціонування та види бізнес-інкубаторів в Україні. *Науковий вісник Ужгородського університету*. 2014. № 9. С. 78-81.
- 34.Історія венчурних фондів в Україні. URL : http://www.uaib.com.ua/files/articles/201/15_4.pdf
- 35.Кадол Л.В., Кравчук Л.М. Принципи формування інноваційної політики підприємства. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Економічні науки*. 2016. Вип. 17 (1). С. 76-79.
- 36.Киш Л.М. Стратегічний інноваційний розвиток підприємств в Україні. *Причорноморські економічні студії*. 2017. Вип. 23. С. 90-95.
- 37.Киш Л.М., Назаровська А.І., Редько Л.Ю. Інноваційний розвиток промислових підприємств Вінницької області. *Причорноморські економічні студії*. 2017. Вип. 14. С. 97-102.
- 38.Колодяжна І.В., Борблик К.Е. Джерела фінансування інноваційної діяльності підприємств України. *Економіка і суспільство*. 2017. Випуск 9. С. 448-453.
- 39.Лобас Ю.С. Планування нового товару. *Управління розвитком*. 2014. № 5. С. 53-55.
- 40.Логоша Р.В. Особливості інноваційного розвитку галузі овочівництва. *Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Серія : Економіка і менеджмент*. 2017. Вип. 25. С. 86-91.
- 41.Мельничук А.Б. Інноваційні трансформації аграрного сектору: європейський аспект. *Економіка. Фінанси. Менеджмент : актуальні питання науки і практики*. 2016. № 8. С. 103-111.

42. Немченко А.Б., Немченко Т.Б. Бізнес-інкубатори в сфері сучасної державної підтримки розвитку регіональної інноваційної інфраструктури. Наукові праці КНТУ. Економічні науки. 2010. Вип. 17. URL : http://www.kntu.kr.ua/doc/zb_17_ekon/stat_17/06.pdf.
43. Нуреев Р.М. Теория инноваций : прошлое, настоящее, будущее. *Научные труды ДонНТУ. Серия : экономическая*. 2013. № 1 (43). С. 85-96.
44. Паламаренко Я.В. Венчурне інвестування як орієнтир інноваційного розвитку підприємств АПК України. *Інфраструктура ринку*. 2018. Вип. 23. С. 60-68.
45. Пересунько З.М. Теоретичні аспекти розвитку інноваційної теорії. *Ефективна економіка*. 2013. № 7. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_7_39
46. Полінкевич О.М., Юдіна М.І., Ющишина Л.О., Лазановський П.П., Стеців Л.П. Стратегії та технології інноваційного розвитку корпорацій : Монографія / за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. О.М. Полінкевич. Луцьк : Вежа-Друк, 2018. 416 с.
47. Прилуцький А.М. Сценарії та стратегії інноваційного розвитку аграрного ринку. *Економіка. Фінанси. Право*. 2017. № 12/4. С. 11-15.
48. Руда О.Л. Банківське кредитування як один із видів забезпечення інвестиційно-інноваційного розвитку агроформувань. *Фінансовий простір*. 2014. № 3. С. 191-195.
49. Руководство Осло. Рекомендации по сбору и анализу данных по инновациям. Третье издание. Совместная публикация ОЭСР и Евростата. Москва : ЦИСН, 2010. 107 с. URL : https://mgimo.ru/upload/docs_6/ruk.oslo.pdf
50. Симоненко Д.С. Основні підходи до визначення сутності та джерел фінансування інноваційної діяльності підприємств України. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2012. Випуск 4 (47). С. 98-104.
51. Телекало Н.В. Інновації в науці та освіті : виклики сучасності. Збірник наукових есе учасників стажування для освітян (Республіка Польща, Варшава, 2018). Варшава, 2018. С. 169-171.
52. Технологічні парки України. URL : <http://old.dknii.gov.ua/?q=node/1065>
53. Федотов А.А. Основные концепции инновационного развития : исторический анализ. *Вісник Донецького національного університету. Сер. Економіка і право*. 2008. Вип. 2. С. 203-208.
54. Харів П. Інноваційна діяльність підприємства та економічна оцінка інноваційних процесів : монографія. Тернопіль : Економічна думка, 2003. 410 с.
55. Шипуліна Ю.С. Механізм управління потенціалом інноваційного розвитку промислових підприємств : монографія. Суми : ТОВ Друкарський дім «Папірус», 2012. 460 с.
56. Шумпетер Й.А. Теория экономического развития. Москва : Директмедиа Паблшинг, 2008. 403 с.
57. Юрчук Н.П. Інноваційні чинники формування конкурентоспроможної продукції сільськогосподарських підприємств. *Економіка. Фінанси. Менеджмент : актуальні питання науки і практики*. 2018. № 5. С. 50-63.

58. Яковець Г.Ю. Розвиток механізму венчурного фінансування в Україні: обліково-економічний аспект. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2014. Вип. 3 (30). С. 459-464.

Інтернет-ресурси

59. Верховна Рада України. URL : <http://www.rada.gov.ua>.
60. Кабінет Міністрів України. URL : <http://www.kmu.gov.ua>.
61. Державна служба статистики України. URL : <http://www.ukrstat.gov.ua>
62. АгроДайджест. URL : <http://agronews.ua/agrodigest>
63. Агроконсалтинг. URL : <http://www.ukragroconsult.com/ukragrokonsalt/о-компанії>
64. Журнал «Аграрний тиждень» . URL : <http://a7d.com.ua/novini/price-agri/>
65. Міністерство аграрної політики. URL : <http://www.minagro.kiev.ua>
66. Наукова та інноваційна діяльність в Україні. Статистичний збірник. URL : http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publnauka_u.htm
67. Дослідницька компанія Economist Intelligence Unit. URL : <https://www.eiu.com>

Інформаційні ресурси

Тестові завдання з навчальної дисципліни «Прикладна інноваційна економіка» (внутрішній сайт ВНАУ – Електронна система Сократ).

Конспект лекцій з навчальної дисципліни «Прикладна інноваційна економіка» (внутрішній сайт ВНАУ – персональний кабінет викладача – Електронна система Сократ).